

Mødet den 1. April 1909.

Fraværende: Jul. Andersen, Fru Krarup og Samuelsen.

1. (J. Nr. 567—1908). Fra Valgudvalget forelæa følgende Meddelelse om Udfaldet af **det kommunale Valg** den 12. Marts d. A. samt **Indenrigsministeriets Resolution af 31. Marts d. A. i Anledning af de over Valget indgivne Klager:**

»Man undlader ikke herved at meddele, at ved det den 12. Marts d. A. afholdte Valg paa 19 Medlemmer til Byraadet og 2 kommunale Revisorer blev følgende valgte:

Til Byraadet:

Landstingsmand Harald Jensen,
 Murermester Magnus Nielsen,
 Forretningsfører Jakob Jensen,
 Havnearbejder Niels Jensen,
 Konsul, Grosserer Viggo L. Rahr,
 Folketingsmand F. F. Samuelsen,
 Lærer Moustén,
 Købmand Mikael Johansen,
 Redaktør M. Simonsen,
 Skomagermester E. Olesen,
 Malermester J. C. Petersen,
 Fabrikant Jul. Andersen,
 Snedkersvend Marinus Petersen,

Restauratør R. P. Jacobsen,
Fru Apoteker Krarup,
Smed H. P. Christensen,
Fru Dagmar Petersen,
Fabrikant J. Chr. Møller,
Pastor N. Johan Laursen.

Til kommunale Revisorer:

Handelsskolebestyrer N. P. Nielsen,
Bogholder Sihm.«

Indenrigsministeriets Resolution i Anledning af Klagerne var saalydende:

»I 2 hertil indgivne Andragender have henholdsvis Sagfører P. Eeg og Overretssagfører O. Gulmann og C. Christensen af Aarhus besværet sig over, at Byraadet har vægret sig ved at tage Hensyn til de af dem indgivne Klager over den stedfundne Fordeling mellem de forskellige Lister af de ved Byraadsvalget i Aarhus den 12. f. M. valgte Kandidater.

Af de foreliggende Oplysninger fremgaar, at Byraadet i Anledning af de paagælde Valgklager har vedtaget at udtale, at Byraadet ikke kunde anse den Forstaaelse af § 16 i Lov Nr. 79 af 20. April 1908 om kommunale Valg, som ligger til Grund for de indkomne Klager, for hjemlet ved nævnte Lov, særlig fordi de Resultater, som der ved vilde fremkomme -- at selv nok saa smaa Stemmetal kunde opnaa at blive repræsenterede -- maa anses for stridende mod Forholdets Natur og Lovens Hensigt. Som Følge heraf samt da Valgudvalget ved den stedfundne Fordeling af Kandidaterne mellem Listerne har fulgt den af Indenrigsministeriet foreskrevne Fremgangsmaade, vedtog Byraadet at forkaste Klagen.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse melde,

at Indenrigsministeriet ganske kan tiltræde det af Aarhus Byraad udtalte, idet Ministeriet maa henholde sig til sin i Cirkulære Nr. 365 af 15. December f. A. fremsatte Opfattelse og Anvendelse af Reglerne i § 16 i Lov Nr. 79 af 20. April 1908 om kommunale Valg.«

Formanden oplæste Valgudvalgets Meddelelse samt Indenrigsministeriets Resolution og bød derefter samtlige Medlemmer velkommen, idet han ønskede, at den ny Valglov vilde blive til Gavn for Kommunerne, specielt for Aarhus. Han bød særligt de Medlemmer, der ikke før havde haft Sæde i Raadet, velkommen og udtalte de bedste Ønsker for et godt Samarbejde i Kommunens Interesse. Idet han bød det første kvindelige Medlem, Fru Dagmar Petersen, velkommen, udtalte han Ønsket om, at der snart maatte ske yderligere Skridt i Retning af at gøre Kvinderne ligestillede med Mændene. Det gjorde ham ondt, at Fruen foreløbig var det eneste kvindelige Medlem, men Fruens Nærværelse var dog tilstrækkelig til at konstatere det store Fremskridt, der var sket.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 567—1908). Andragende fra **Fru Apoteker Krarup om Fritagelse for Hvervet som Medlem af Byraadet.**

Formanden oplæste Andragendet, hvori Fruen begrundede sit Ønske med Henviisning til sit Helbred, og henstillede at efterkomme Anmodningen.

Mikael Johansen anbefalede at fritage Fruen for Hvervet.

Simonsen vilde meget beklage, at Fru Krarup mente at maatte trække sig tilbage, men fandt dog efter det foreliggende ikke tilstrækkelig Grund til at imødekomme Fruens Ønske. Det

var uden Modsigelse blevet sagt, at det hele Tiden havde været Forudsætningen, at Fruen skulde trække sig tilbage, men Taleren troede ikke, at Fruen havde noget særligt imod at give Møde, naar hun blev rask efter den haarde Sygdom, hun havde gennemgaaet. At der tilmed ikke forelaa nogen Lægeattest, syntes at tyde paa, at Fruen nok efter nogen Tids Forløb kunde optage Arbejdet. Skulde der senere fremkomme fornyet Andragende bilagt med en Lægeattest, vilde Sagen stille sig anderledes, men i Øjeblikket gjorde man sikkert ikke Fruen nogen Tjeneste ved at bevilge Andragendet. Fru Krarup var en meget humant tænkende og kundskabsrig Dame, der ikke burde fritages for Hvervet, med mindre der forelaa skellig Grund. Han kunde derfor anbefale at stemme imod.

M i k a e l J o h a n s e n fastholdt Ønsket om at bevilge Andragendet. Det forekom ham mærkeligt, at Hr. Simonsen vilde stille sig som sket, da netop Hr. Simonsens Meningsfæller flere Steder i Landet havde stillet lignende Anmodninger som Fru Krarup. Byraadet havde desuden ikke før vægret sig ved at efterkomme den Slags Anmodninger.

J a k o b J e n s e n vilde som Socialdemokrat føle sig meget skuffet, hvis Fru Krarup ikke blev Medlem af Raadet, eftersom Socialdemokraterne nu i en Menneskealder havde kæmpet for Kvindernes Ligeberettigelse med Mændene. Maaske vilde der nok gaa nogle Maaneder, inden Fruen kunde begynde paa Arbejdet, men det hændte jo ogsaa for mandlige Medlemmer, at de af en eller anden Grund kunde være forhindrede nogen Tid. Man burde derfor se Tiden an og foreløbig besørge det Arbejde, der vilde tilfalde Fruen. Det

forekom ham urigtigt at komme ind paa, hvad man havde foretaget sig i lignende Tilfælde i andre Byer; Aarhus var før gaaet sine egne Veje, og det kunde man gøre igen.

Det vedtoges at svare, at Fritagelsen ikke kunde meddeles.

3. (J. Nr. 392—1908). Indenrigsministeriets Approbation paa den i Mødet den 12. Novbr. 1908 vedtagne ændrede Affattelse af Kapital IV i **Vedtægt for Styrelsen af de kommunale Anliggender i Aarhus Købstad.**

Til Efterretning.

4. (J. Nr. 391—1908). Indenrigsministeriets Approbation paa **Lønregulativet** for de kommunale Embeds- og Bestillingsmænd.

Til Efterretning.

5. (J. Nr. 309—1908). Indenrigsministeriets Samtykke til, at der i 1909—10 udskrives et Skattebeløb paa 1662063 Kr. 27 Øre.

Til Efterretning.

6. (J. Nr. 19⁸—1908). Anvisning af 2. Rate, stor 16050 Kr. 77 Øre, af Statskassens Tilskud til Kommunen for Regnskabsaaaret 1908—09 i Henhold til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903.

Til Efterretning.

7. (J. Nr. 598—1908). Meddelelse fra Aarhus Magistrat om at Byraadets Beslutning, hvorefter den ene af **Skuemestrene ved de frivillige Svendepøver** maa vælges af Fagforeningerne, er i Strid med de gældende Bestemmelser. (Se Byraadets Forhandlinger for 1907—08 A. Side 709).

Formanden havde i sin Tid anset det for muligt at lade Fagforeningerne vælge den ene af de i Regulativets § 1 c omtalte praktiske Haandværkere og i Henhold hertil, da Byrådet intet havde at indvende derimod, meddelt Fagforenin-

gerne, at de fremtidig kunde udpege den ene Mand. Senere var der imidlertid fra Ringsted rettet en direkte Forespørgsel til Indenrigsministeriet om det paagældende Forhold, og fra dette forelaa nu en Afgørelse, der gik ud paa, at der ingen Hjemmel var for en saadan Fremgangsmaade. Da der derefter fra Haandværkerforeningen var modtaget Indsigelse imod, at Fagforeningerne valgte den ene Skuemester, var der intet andet at gøre end at rette sig efter Ministeriets bestemte Tilkendegivelse, indtil Loven blev forandret.

M a r i n u s P e t e r s e n oplyste, at der forelaa en ministeriel Afgørelse om det paagældende Forhold af ældre Dato, idet Ministeriet i 1906 paa en Forespørgsel fra Aalborg havde svaret, at Svende ikke kunde anses for udelukket som Skuemestere. Den sidste Afgørelse gik ganske vist i en noget anden Retning, men naar der henvistes til, at kun næringsdrivende var pligtig til at modtage Valg, syntes dog dermed givet, at andre maatte have Lov til at modtage Valg, selv om de ikke var pligtige dertil. Da Taleren i sin Tid paa Fagforeningernes Vegne indgav Anmodning om, at Fagforeningerne maatte udpege den ene Skuemester, havde han konfereret saavel med Borgmesteren som med Haandværkerforeningens Formand, Hr. Magnus Nielsen, der intet havde imod den foreslaaede Ordning. Ved Forhandlingen i Byraadet mente Hr. Magnus Nielsen heller ikke, at der kunde være noget til Hinder for at vise Fagforeningerne den ønskede Imødekommenhed, men nu syntes Hr. Magnus Nielsen jo at være kommet til en anden Opfattelse, ligesom Fællesrepræsentationen nu ogsaa syntes at indtage en anden Stilling end i 1906. Taleren anmodede om, at den givne Tilladelse vedblivende maatte staa ved Magt,

og at der intet forandredes i den, før der fra Aarhus Byraad var rettet en Forespørgsel til Ministeriet.

Formanden havde intet imod at spørge Ministeriet, men mente iøvrigt, at dettes Afgørelse i 1906 kun angik et bestemt Fag, Bogtrykkerfaget, hvor Forholdet mellem Mester og Svend var noget anderledes end i de øvrige Fag.

Jakob Jensen gjorde opmærksom paa, at der i Bekendtgørelsen af 1884 var brugt Ordet Fagforeninger, hvormed maatte menes Arbejderorganisationerne, eftersom Mesterforeningerne aldrig brugte denne Benævnelse. Det var de faglige Organisationer meget magtpaaliggende at faa Del i Bedømmelsen af de frivillige Svendepøver, da Organisationerne paa en vis Maade assurede de unge Mænd, der traadte indenfor deres Rækker. Hvis de blev Medlemmer uden at være dygtige Udøvere af deres Fag, kunde de nemlig komme til at ligge Foreningerne til Byrde. Og dertil kom, at adskillige Mestere drev deres Lærlingeforhold saaledes, at andre nødvendigvis maatte føre Kontrol med, om de unge lærte noget ordentligt, for den Svend, der gik ud i Livet uden at have lært noget ordentlig, var daarligere stillet, end om han slet intet havde lært. Efterhaanden som fælles Akkordarbejde mere og mere trængte igennem, blev Svendene mere end Mestrene interesseret i, at de enkelte Arbejdere kunde bestille noget. Det var meget rigtigt, at Loven gjorde det at være Skuemester til Pligt for de næringsdrivende, men deri kunde dog ikke ligge, at andre end næringsdrivende ikke maatte vælges.

Formanden troede ikke, at Hr. Jakob Jensen havde Ret i, at der med Betegnelsen Fagforening i Bekendtgørelsen af 1884 mentes det

samme som nu. Da Fortolkningen af § 1 c kunde være noget tvivlsom, havde han i Fjor ment at kunne gaa med, men efter Ministeriets sidste bestemte Udtalelse turde han ikke gaa videre, før Ministeriet var forespurgt.

Simon sen henstillede paa Grund af Sagens store Betydning at sende en særlig Deputation fra Byraadet til Ministeren for at forelægge Sagen. Forholdet var sikkert noget anderledes end i Ringsted, eftersom Haandværkerforeningen og Fagforeningerne var enig om Ændringen.

Magnus Nielsen kunde ikke se, hvorledes Forholdene her kunde være anderledes end andre Steder. Det var rigtigt, at han i en privat Samtale, som Hr. Marinus Petersen altsaa nu paa-bæraabte sig, havde udtalt, at han intet havde imod, at Fagforeningerne valgte den ene Skuemester, forudsat at Haandværkerforeningen og dens Overledelse intet havde der imod. Resolutionerne angaaende Forespørgslerne fra Aalborg og Ringsted var imidlertid vidt forskellige, idet den, der angik Ringsted, kun angik Mesterorganisationernes Ret til Valget, medens den, der angik Aalborg, sagde, at der intet var i Vejen for, at der kunde vælges Svende, hvoraf dog ikke fulgte, at Svende havde Pligt til at overtage Hvervet som Skuemestere, eller at Fagforeningerne skulde vælge dem. Forholdet her stillede sig ligesom i Ringsted, og en eventuel Deputation kunde absolut ikke sige noget om, at Haandværkerforeningen og Arbejderorganisationerne var enige, da Haandværkerforeningen ikke kunde tiltræde noget, der ikke var sanktionet af Fællesrepræsentationen.

Simon sen mente ikke, at der var nogen Væsensforskel mellem Bogtrykkerfaget og andre Fag i Henseende til Forholdet mellem Arbejder

og Arbejdsgiver. Efter Hr. Magnus Niensens Udtalelser at dømme syntes det, som om det var Haandværkerforeningen og dens Overbestyrelse, der ønskede at holde Svendene ude, hvad ganske vist saa lidt underligt ud, eftersom Haandværkerforeningens Formand havde billiget Tanken om, at Bedømmelsen skulde udføres af Mestere og Svende i Forening. Han troede, at Hr. Magnus Nielsen havde saa megen Indflydelse, at han let kunde gennemføre den af Fagforeningerne ønskede Ordning, hvis han virkelig ønskede det. Meget tydede forøvrigt paa, at de Rygter talte sandt, der sagde, at det hele skyldtes det, at Hr. Magnus Nielsen havde været syg en Tid. Naar Sagen imidlertid blev forelagt for Ministeriet, vilde det hele nok ordnes.

Marinus Petersen ansaa Aalborgresolutionen for betydeligt mere klar end den nu foreliggende, der efter hans Skøn ikke kunde bevirke nogen Forandring i den første, for vel var det Typograferne, der havde spurgt, men de havde ikke spurgt for et enkelt Fags Vedkommende. Det betød en hel Del for Arbejderorganisationerne, at de fik Lov til at være medbestemmende, om de unge Mænd havde lært Faget, idet Fagforeningerne ved at optage de unge noget overtog Ansvaret for, at de kunde udføre deres Arbejde. Kunde de nemlig ikke det, vilde Mestrene straks bebrejde Fagforeningerne det, ligesom ogsaa disse maatte understøtte Svendene i Tilfælde af Arbejdsløshed. Selv om en Del Mestere sørgede for, at deres Lærlinge lærte noget, saa kunde det dog ikke nægtes, at der paa en Del Arbejdspladser ikke sørgedes nok for Lærlingenes Uddannelse. Det var ham uforstaaeligt, hvorfor Haandværkerforeningen og Fællesrepræsentationen kunde være

imod, at Fagforeningerne valgte den ene Mand, og han mente, at den engang trufne Afgørelse maatte staa ved Magt, til der forelaa en endelig Afgørelse fra Ministeren.

Magnus Nielsen kunde ikke indrømme, at Ministeriets sidste Afgørelse var vag i nogen Retning. Fra Aalborg var der kun spurgt, om der kunde vælges Svende, men ikke om Svendenes Organisationer skulde udpege de paagældende. Maaske havde han noget skiftet Standpunkt, men det var jo en ærlig Sag, naar man kom til at se anderledes paa Sagerne, og han skulde gerne indrømme, at han havde set saaledes paa Reglementet, at Svendene kunde overlades den af dem ønskede Ret. Forøvrigt gad han nok set, om Socialdemokraterne vilde afstaa Retten til at udpege Skuemestrene, hvis de havde den.

Jakob Jensen fandt det mærkeligt, at Forholdet først nu kom frem, da man i flere Aar havde givet Svendene Tilladelse til at være med ved Bedømmelsen. Det var endvidere noget i Strid med Magistratens Udtalelse om ikke at turde fortsætte, at en Typograf i disse Dage var mødt som Skuemester. Han oplæste Hr. Magnus Nielsens Udtalelser om den foreliggende Sag i Mødet den 19. Marts 1908, hvoraf det fremgik, at Hr. Magnus Nielsen da fandt det naturligt, at Svendene kom med ved Bedømmelsen, og at dette forhaabentlig vilde bidrage til, at de ydede Tilskud til Teknisk Skole. Taleren havde derefter oplyst, at Svendene allerede gav et ikke helt ringe Tilskud. Det glædede ham, at Formanden kunde gaa med til atter at forelægge Sagen for Ministeren.

Magnus Nielsen indrømmede Referatets Rigtighed. Han havde aldeles ikke fremkaldt Ministeriets Resolution, men kun bøjet sig for Haand-

værkerforeningens øverste Ledelse. Naar Ministeriet imidlertid gav Mestrene Retten, saa maatte de holde paa den.

J. C. P e t e r s e n kunde ikke se, at Resolutionen lod noget tilbage at ønske i Retning af Tydelighed, og syntes, at det efter en saa klar Udtalelse vilde se underligt ud at sende en Deputation for at spørge om det selv samme. Efter Bekendtgørelsen af 1884 var der intet i Vejen for, at Haandværkerforeningen kunde vælge Svende til Skuemestere, og han kunde tænke sig, hvis Foreningen intet havde der imod, at henstille til de Mesterorganisationer, hvem det tilkom at udpege Skuemestrene, at tage Hensyn til Svendenes Ønsker, hvad han vilde finde rimeligt. Det laa lige saa meget i Mestrenes som i Svendenes Interesse, at de unge blev godt oplært.

J a k o b J e n s e n kunde oplyse, at Mestrene ofte ikke mødte ved Bedømmelsen. Det var af stor kulturel Betydning, at Arbejderne var med til disse Bedømmelser, da de unge derved sporedes til Interesse for deres Arbejde. Han kunde ikke tiltræde Hr. J. G. Petersens Henstilling, som Arbejderorganisationerne næppe vilde finde sig tilfreds med. Saa maatte Fagforeningerne hellere staa udenfor, til de tvang sig ind, hvad sikkert ikke vilde vare længe.

Det vedtoges ved en Deputation at rette en Henvendelse til Indenrigsministeriet angaaende en Ændring af Ministeriets sidste Resolution. Til Deputation valgtes Formanden, Magnus Nielsen og Marinus Petersen.

8. (J. Nr. 570—1908). Andragende fra Grundejere ved den ny Del af **Anholtsgade** om Gadens Regulering.

Efter Indstilling fra Brolægningsudvalget ved-

toges det at imødekomme Andragendet og bevilge de ca. 400 Kr., der maatte medgaa, naar der foreligger betryggende Sikkerhed for, at Gaden gennemføres, og at den faar en Retning og Bredde, som Byraadet kan godkende.

9. (J. Nr. 590—1908). Den foreliggende Indstilling fra Udvalget angaaende Skatterestancer om at **uerholdelige Brændevinsafgifter** føres til Afgang vedtoges.
10. (J. Nr. 576—1908). Efter Indstilling fra Brolægningssudvalget vedtoges det at tillade **Servering paa Fortovet nd for Østbanehotellet** paa de i Indstillingen nævnte Vilkaar.
11. (J. Nr. 586—1908). Regnskabet for **M. C. Lottrups Legat** for 1907—08 gik til Revision.
12. Nedsættelse af Udvalg til at gøre **Forslag til Besættelse af Udvalg og Kommissioner.**

J. C. P e t e r s e n foreslog Nedsættelse af et Udvalg paa fem Medlemmer bestaaende af Formanden, Hr. Rahr, Hr. Magnus Nielsen og to Socialdemokrater.

J a k o b J e n s e n havde intet imod et Femmandsudvalg og skulde som socialdemokratiske Medlemmer af dette foreslaa Hr. Simonsen og Taleren selv. Da Forholdene let kunde stille sig saaledes, at man ved Besættelse af Udvalgene kunde komme til at benytte Forholdstalsvalgmaaden, vilde han henstille, at man straks anmeldte de forskellige Grupper til Formanden.

F o r m a n d e n oplyste, at Forholdstalsvalg skulde benyttes, naar det krævedes af et Medlem, men i saa Tilfælde skulde der ogsaa gøres Indstilling til Ministeriet om, hvorledes man ønskede at gaa frem. Han gik ud fra, at man vilde benytte Listevalgmetoden

L a u r s e n ansaa det for mest praktisk at an-

vende den Andræs'ske Metode, der for saa smaa Forsamlinger syntes den mest retfærdige, og mente det derfor unødvendigt at anmelde Grupper. Det rigtigste vilde være, at Udvalget prøvede paa at enes om en god Sammensætning af Udvalg og Kommissioner. Skulde Udvalget ikke opnaa Enighed, var man nødt til at anvende Forholdstalsvalg, men dette skulde helst ske saa sjældent som muligt. Han skulde derfor foreslaa, at Udvalget prøvede paa at enes om en Indstilling; skulde Enighed ikke opnaas, kunde Byraadet altid træde til.

Formanden fandt ikke en Anmeldelse af Grupper overflødig, selv om man vilde gaa den af Hr. Laursen paapegede Vej.

Rahr kunde slutte sig til Hr. Laursen. Hr. Jakob Jensen havde ikke Ret i, at Udvalgene skulde besættes efter Gruppernes Størrelse, da der kunde være andre Hensyn at tage end de politiske. Hele Ordningen vilde være en Fordragelighedssag; men naar man forud viste, at der skulde anvendes Forholdstalsvalg, hvis man ikke enedes, saa kunde der ikke ske meget. Han henstillede til Hr. Jakob Jensen at tage sit Forslag tilbage.

Jakob Jensen var enig med de Herrer Laursen og Rahr i, at det var godt at forhandle sig frem, men det var ogsaa godt forud at klare Sagerne saaledes, at man vidste, hvad man havde at gøre i givet Tilfælde, og det vilde være laugt lettere at opnaa Enighed, hvis der forud var fastslaaet, hvilke Regler man skulde gaa frem efter. Hr. Laursen maatte være mere end sangvinsk, hvis han skulde tro, at Socialdemokraterne gik med til den Andræs'ske Metode. Han kunde godt forstaa, at nogle ikke ønskede at anmelde Grupperne, men netop derfor ønskede han dette gjort.

Formanden mente, at man kunde overlade til Udvalget at afgøre, om Gruppernes Medlemsantal skulde fastslaaes.

Jakob Jensen havde intet derimod, men kunde ikke se, hvortil en saadan Udsættelse skulde tjene, navnlig da der saa kunde næres Frygt for, at Udvalgene og Kommissionerne ikke blev besat inden efter Paasken.

Rahr forekom det, at naar Udvalget vidste, hvad der vilde blive Resultatet, hvis det ikke blev enig, saa kunde Gruppeanmeldelsen godt undgaas.

Jakob Jensen gjorde opmærksom paa, at man ikke vidste, om der blev 2, 3 eller 4 Grupper.

Laursen forstod godt, hvorfor Hr. Jakob Jensen ønskede fire Grupper, og saa meget vel, at der stikledes til ham, der stod ene; men Taleren vilde selvfølgelig ogsaa forhandle sig frem og slutte sig til den Valgruppe, der tog Hensyn til ham. Forøvrigt var Hr. Jakob Jensen næppe uvidende om, hvorledes Stillingen var, og vidste nok, hvor mange Medlemmer den socialdemokratiske Gruppe talte, naar den talte flest, saa for den Slags Skyld kunde Hr. Jakob Jensen godt gaa til Udvalgsarbejdet. For Resten syntes Toneren i Debatten ham ikke synderlig forhandlingsvenlig. Han anmodede om at faa Sagen udsat.

Jakob Jensen syntes, Toneren var klar og ren; skulde den ikke være det, maatte det være de sidste Udtalelser, der havde bragt Mislyden frem. Han havde ikke ønsket 4 Valgrupper, men kun at vide, hvor mange der var. Han kunde ikke tro, at Hr. Laursen stod ganske ene, da Hr. Laursen vist nok kom i en Gruppe, der mindst talte to Mand.

L a u r s e n ønskede Klarhed over, om den Andræ'ske Metode eller Listemetoden skulde anvendes. Skønt han ansaa den første for den frieste for en Forsamling paa kun 20 Medlemmer, skulde han dog ikke gøre Allarm, hvis Listemetoden blev valgt.

M i k a e l J o h a n s e n antog, at de tidligere 3aarige Udvalg maatte nedsættes for 4 Aar.

J a k o b J e n s e n ansaa det for bedst at lade 2aarige Udvalg afløse de tidligere 3aarige.

J. C. P e t e r s e n foreslog, at Udvalget dog holdt eet Møde for at komme med Forslag om Forandringer i Forretningsordenen, Besættelse af Udvalgene og lignende, inden Grupperne blev anmeldt. Det syntes næsten at se ud til, at Hr. Jakob Jensen i Aften ikke var i Besiddelse af den Forhandlingsvenlighed, han plejede at sidde inde med.

S i m o n s e n vilde helst have Valgmetoden bestemt med det samme. Han følte sig mest tiltalt af Listemetoden, der ogsaa var i Overensstemmelse med Valgloven.

J a k o b J e n s e n syntes vedblivende, det havde Betydning at kende Gruppernes Størrelse, da han meget godt kunde tænke sig den ene Gruppe paa enten 14 eller 11 Medlemmer og den anden paa enten 9 eller 6.

R a h r fandt det ikke helt korrekt at foretage nogen Afstemning, da en hel Gruppe var fraværende.

Der nedsattes et Udvalg bestaaende af Formanden, Jakob Jensen, Magnus Nielsen, Rahr og Simonsen.

